

Στρατηγικές Ακουοεκπαίδευσης

ΠΡΩΤΑ Η ΑΚΟΗ

Ορισμός:

Οι πληροφορίες δίνονται πάντα πρώτα μέσω της ακοής του παιδιού χωρίς οπτική βοήθεια.

Παράδειγμα:

Πες: «Δώσε την γάτα» ή «Πάρε το παγωτό» χωρίς να δείξουμε.

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Τα παιδιά με απώλεια ακοής χρειάζεται να εκπαιδευτούν συστηματικά ακουστικά ώστε να βασίζονται με άνεση στην ακοή τους.

Αντί να δείξεις την γάτα ή το παγωτό, λες: «Δώσε μου την γάτα.» ή «Δώσε μου το παγωτό.».

Χωρίς την οπτική πληροφορία (δηλαδή χωρίς να δείξεις), το παιδί έχει την ευκαιρία να ακούσει το μήνυμα και έτσι ενισχύεται την ακουστική του ικανότητά και να κατανοεί αυτό που του είπες.

Η ακρόαση αποτελεί τη βάση για την ανάπτυξη του προφορικού λόγου και στην συνέχεια της αναγνώσής και της γραφής.

ΟΡΘΗ ΘΕΣΗ

Ορισμός:

Η ιδανική τοποθέτηση και απόσταση μεταξύ εσένα και του παιδιού, ώστε το παιδί να έχει την καλύτερη πρόσβαση στον ήχο.

Παράδειγμα:

Όταν μιλάτε στο παιδί σας, θα πρέπει να βρίσκεστε δίπλα του αντί απέναντι του. Με αυτόν τον τρόπο μειώνεται η απόσταση από τα ακουστικά ή κοχλιακά του παιδιού και του δίνετε πιο καθαρή ομιλία. Αποφύγετε το θορυβώδες περιβάλλον για παράδειγμα κλείστε την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο.

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Για να δώσεις στο παιδί την καλύτερη δυνατή πρόσβαση στον ήχο, πάρε θέση σε ένα φυσικό σημείο σε σχέση με το παιδί, χωρίς να χρειάζεται το παιδί να βλέπει το πρόσωπό σου (η θέση αυτή εξαρτάται από την ηλικία του παιδιού και την κατάσταση του κυρίως στα βρέφη ή σε παιδιά με επιπρόσθετες δυσκολίες).

Ο ενήλικας πρέπει να βρίσκεται κοντά στην ακουστική συσκευή του παιδιού. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο όταν υπάρχουν περισσότερα παιδιά με απώλεια ακοής ή όταν μιλούν πολλά άτομα.

Κατά την ανάγνωση βιβλίου, η βέλτιστη τοποθέτηση είναι όταν το παιδί κάθεται στην αγκαλιά αυτού που διαβάζει.

ΣΧΟΛΗ ΚΩΦΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥ

Erasmus+

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΕΜΦΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΝΙΣΜΟΣ

Ορισμός:

Είναι μια στρατηγική που χρησιμοποιείται ώστε τα παιδιά να αναγνωρίζουν και να διακρίνουν καλύτερα συγκεκριμένους ήχους, λέξεις ή γραμματικά φαινόμενα. Δίνοντας έμφαση στο φώνημα της λέξης, ο ομιλητής κάνει τον στόχο πιο ευδιάκριτο. Αυτό μπορεί να γίνει με αύξηση του τονικού ύψους και παύσεων, επανάληψη συμφώνου και ψύθιρο. Πρέπει να υπάρχει πάντα η ιδανική τοποθέτηση και απόσταση από το παιδί.

Παράδειγμα:

1. Επανάληψη της λέξης "Κουκλόσπιτο" βάζοντας παύσεις ανάμεσα στην λέξη, δηλαδή "Κουκλό...σπιτο".
2. Το παιδί λέει «αύρα» αντί για «σαύρα». Εδώ μπορείς να επαναλάβεις και να τονίσεις τη λέξη λέγοντας: «Ναι, σωστά, είναι ένα σσσσαύρα.»

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Όταν παίζεις με τη φωνή σου, αυξάνεις την περιέργεια του παιδιού για τη γλώσσα και την επιθυμία του να επαναλάβει. Με τη χρήση της ακουστικής έμφασης γίνεται πιο εύκολο για το παιδί να ακούσει πιο ξεκάθαρα αυτά που τονίζεις.

Πιθανότατα χρησιμοποιείς ήδη αυτή τη στρατηγική χωρίς να το καταλαβαίνεις, όταν τραγουδάς, διαβάζεις βιβλία ή παίζεις με το παιδί.

Μείωσε σταδιακά την τεχνική αυτή και επιβράβευσε το παιδί σου, όταν επαναλαμβάνει ή εκτελεί τον στόχο με επιτυχία.

ΣΧΟΛΗ ΚΩΦΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥ

Erasmus+

ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ

Ορισμός:

Η πληροφορία δίνεται πάντα πρώτα μέσω της ακοής του παιδιού. Αν χρειάζεται να υποστηριχθεί η κατανόηση, επαναλαμβάνεται ταυτόχρονα με οπτική βοήθεια (π.χ. εικόνα, δείξιμο κτλ.), και στη συνέχεια δίνεται ξανά μόνο μέσω της ακοής.

Παράδειγμα:

1. Το παιδί λέει "παωτό" αντί παγωτό. Λες στο παιδί "Παγωτό. Θέλεις παγωτό;" και το παιδί λέει ξανά "παωτό". Δείχνεις στο παιδί το πρόσωπο σου και λές "παγωτό" για να δώσει έμφαση στην άρθρωση. Το παιδί λέει "παγωτό" και εσύ ανταποκρίνεσαι λέγοντας "Παγωτό, ναι θα φας παγωτό." χωρίς οπτική καθοδήγηση, το παιδί επαναλαμβάνει "Παγωτό".
2. Λες: "Φέρε το σακάκι σου". το παιδί δεν ανταποκρίνεται, επανάλαβε την οδηγία και δείξε ταυτόχρονα το σακάκι. Στο τέλος επανάλαβε την οδηγία χωρίς να δείξεις το σακάκι.

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Τα παιδιά με απώλεια ακοής χρειάζονται στήριξη για να εμπιστευτούν την ακοή τους.

Χωρίς την οπτική πληροφορία (π.χ. δείξιμο), το παιδί έχει την ευκαιρία να ακούσει το μήνυμα και έτσι ενισχύεται η ικανότητά του να ακούει και να κατανοεί.

Διδάσκεις στο παιδί να ακούει προσεκτικά και να μην στηρίζεται στο οπτικό βοήθημα. Παράλληλα βοηθά τα παιδιά να αναπτύσσουν το λεξιλόγιό τους, ταυτίζοντας αυτό που ακούνε με αυτό που υπάρχει στο περιβάλλον τους και να βελτιώσουν την άρθρωση τους.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Ορισμός:

Είναι συγκεκριμένη ακουστική στρατηγική, η οποία αναφέρεται στην ικανότητα του παιδιού να συμπληρώνει τα κενά σε μια πρόταση, τραγούδι ή ποίημα. Σε αυτή τη στρατηγική ο ενήλικας αρχίζει μια γνωστή πρόταση από μια καθημερινή δραστηριότητα ή ποίημα ή τραγούδι ή ανάγνωση βιβλίου. Στη συνέχεια ο ενήλικας κάνει παύση περιμένοντας το παιδί να την ολοκληρώσει.

Παράδειγμα:

1. Τραγουδάς το τραγούδι "πλάθω κουλουράκια με τα δυο [χεράκια]" συμπληρώνει το παιδί.
2. Καθημερινότητα: "Ωρα για βόλτα, έτοιμοι, εμπρός [πάμε]" συμπληρώνει το παιδί.

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Για ενεργητική ακρόαση, καθώς το παιδί προβλέπει τι ακολουθεί ακούγοντας τα πιο σημαντικά στοιχεία, τα οποία βοηθούν το παιδί να κατανοήσει τι έχει ακούσει.

Ανάπτυξη και ενίσχυση λεξιλογίου και ακουστικής μνήμης και κατανόησης. Ενίσχυση αυτοπεποίθησης.

Με αυτή τη στατηγική μπορείς να μειώσεις τον αριθμό ερωτήσεων προς το παιδί, έτσι αντί να ρωτήσεις "Τι είναι αυτό;" (σε μια σελίδα του βιβλίου), μπορείς να πεις "Βλέπω ότι είναι ένα..." και να αφήσεις το παιδί να συμπληρώσει το όνομα.

ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΣΕΙΡΑΣ ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Ορισμός:

Το παιδί ενθαρρύνεται και υποστηρίζεται να συμμετέχει σε συζητήσεις, εναλλάσσοντας τη σειρά του με τον συνομιλητή. Το παιδί πρέπει να ακούσει προσεκτικά τον συνομιλητή του και μετά καλείται να ανταποκριθεί λεκτικά.

Παράδειγμα:

1. Το παιδί λέει: «Κλειδιά»

Εσύ λες: «Καλή ιδέα! Ας πάρουμε τα κλειδιά.»

Το παιδί λέει: «Κλειδιά βόλτα»

Εσύ λες: «Φυσικά! Θα πάρουμε τα κλειδιά για να πάμε βόλτα με το αυτοκίνητο!»

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Η εναλλαγή σειράς είναι ένα σημαντικό εργαλείο για τη δημιουργία ενός στενού και ουσιαστικού δεσμού ανάμεσα στο παιδί και τον ενήλικα.

Το παιδί μαθαίνει να περιμένει τη σειρά του, να ακούει προσεκτικά, να ανταποκρίνεται (π.χ. ήχους, λέξεις, προτάσεις, κινήσεις, βλέμμα) και να αναπτύσσει επικοινωνία. Είναι σημαντικό ο γονέας να ανταποκρίνεται σε όλες τις προσπάθειες επικοινωνίας του παιδιού, ώστε το παιδί να νιώθει ότι επηρεάζει την επικοινωνία και ότι ο γονέας συμμετέχει και ενδιαφέρεται για τις συζητήσεις και τα ενδιαφέροντα του.

Να θυμάστε ότι πρέπει να ακολουθείτε πάντα το ενδιαφέρον του παιδιού και να μην επιβάλλετε το δικό σας παιχνίδι/ δραστηριότητα.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ

Ορισμός:

Είναι μικροί ήχοι, λέξεις ή επιφωνήματα, τα οποία τραβούν την προσοχή του παιδιού προς την ομιλία και ενεργοποιούν την ακουστική επεξεργασία.

Παράδειγμα:

1. Ακουστικά επιφωνήματα μπορεί να είναι: "Ωπ!", "Ουαου!", "Ωχ όχι!", "Αμάαν!", "Ουπς!" κ.α.

Γιατί χρησιμοποιείται αυτή η στρατηγική;

Στα ακουστικά ερεθίσματα χρησιμοποιείται μεγάλη ποικιλία στον επιτονισμό και στη μελωδία της ομιλίας, ενώ τονίζονται μέρη των λέξεων. Αυτό βοηθά τον εγκέφαλο να δίνει περισσότερη προσοχή στη γλώσσα.

Τα ακουστικά ερεθίσματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν όταν συμβαίνει κάτι απρόσμενο. Για παράδειγμα, αν σπάσει ο πύργος με τα τουβλάκια, μπορείς να πεις:

«Ωχ όχι! — Έσπασε ο πύργος μας!»

Με αυτόν τον τρόπο, η προσοχή του παιδιού στρέφεται στη γλώσσα και στην επικοινωνία.

Όταν διαβάζεις ένα βιβλίο, και έχει ένα αυγό που πέφτει κάτω και να πεις: «Ουπς! Έπεσε κάτω.». Έτσι, το παιδί στρέφει την προσοχή του στο βιβλίο, επειδή ακούγεται ενδιαφέρον και συναρπαστικό.

